

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ พฤติกรรมและความตระหนักรู้ในการจัดการหมอกควัน
ในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

ผู้เขียน นางอำไพ เกษมพิทักษ์พงศ์

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ เสกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ

บทคัดย่อ

วิกฤติหมอกควันเป็นปัญหาใหญ่ เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเร่งด่วน เนื่องจากทำให้เกิดผลกระทบต่อทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงมีแนวคิดที่จะศึกษาพฤติกรรมและความตระหนักรู้ในการจัดการหมอกควันในเขต เทศบาลเมืองลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลต่อพฤติกรรมการเผาขยะในครัวเรือนและการเผาวัสดุทางการเกษตรของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองลำพูนและเพื่อให้ทราบการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมอกควันมีผลต่อความตระหนักรู้ในการจัดการหมอกควันของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

ดำเนินการสุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองลำพูน จำนวน 17 ชุมชน จำนวน 389 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

จากผลการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหมอกควันจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เสียงตามสาย เจ้าหน้าที่และเพื่อนบ้าน เนื่องจากเข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้ง่าย

ความตระหนักรู้ในการจัดการหมอกควันของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองลำพูนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะมีความตระหนักรู้ในระดับมากเกี่ยวกับอันตรายของหมอกควัน

และการสูดดมोकควันเข้าไปทำให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น โรคระบบทางเดินหายใจและโรคหอบที่รุนแรงขึ้น

ประเภทของลักษณะที่อยู่อาศัยมีผลต่อพฤติกรรมการเผาวัสดุทางการเกษตร เนื่องจากมีปริมาณมาก และเกิดจากความเคซินและเป็นวิธีที่ง่ายต่อการกำจัด ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีความตระหนักถึงอันตรายจากหมอกควันก็ตาม ดังนั้นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเผา ควรสร้างจิตสำนึกให้แก่เยาวชนเพื่อนำปรับไปใช้กับครอบครัว เมื่อปฏิบัติจนเคซินแล้วจะทำให้ลดพฤติกรรมการเผาเองได้ ซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลายาวนาน ควรมีการส่งเสริมให้คนในชุมชนร่วมกันลดการเผาโดยการประกวดชุมชนปลอดการเผาและมีการให้รางวัล เพื่อเป็นการจัดการหมอกควันได้อย่างยั่งยืน ส่วนการบังคับใช้กฎหมายไม่ใช่ทางออกที่เหมาะสมสำหรับชุมชน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Behavior and Awareness Sustainable Smog Management in Lamphun Municipality Area
Author	Mrs.Ampai Kasempitakpong
Degree	Master of Public Administration
Independent Study Advisor	Assoc. Prof. Seksin Srivattananukulkit

Abstract

Since smog has been an increasing problem that has threatened people in terms of economy, society and health, it has become imperative to address the problem. Thus, the idea to conduct this study on the people's behavior and awareness in handling the problem of smog in the Lamphun Municipal area in order to explore the relationship between personal factors on the people's burning household rubbish and those doing it for agricultural purposes. It is hoped that this will bring to light some relevant information that affects the awareness of smog management among the residents of Mueang Lamphun Municipality.

A random sampling was conducted in 17 communities of Mueang Lamphun Municipality, for a total of 389 households. Questionnaires were distributed to gather data which were analyzed by using the computer program for social science research.

From the findings, it could be concluded that the people were able to keep abreast with the information about smog from various media, such as television, radio, newspapers, community public address systems, relevant officials and neighbors, that was easily accessible.

The awareness of smog management among the sample was found to be at a moderate level, but the awareness about the dangers of smog and breathing smog to their health was at a high level as it could cause respiratory disease and severe asthma.

However, regardless of the awareness, the people continued to dispose of household and agricultural rubbish by burning it because of its huge quantity as well as their habitual inclination and convenience. Therefore, it would be necessary to change this behavior by boosting awareness among young people to convince the members of their families to give up the habit and in a long term the new and appropriate habit should eventually be developed. There should be the promotion of programs for people to reduce the burning of rubbish and a contest on "burning-free" community with some incentive measures should be established as well. In this way, a sustainable smog management could be achieved whereas legal measures would be unlikely to have any effect on the communities.